

בוחר להיות מכונאי. דרכים אחרות של מנוחין לשמירת הבריאות: אכילה יומית של צנצנת יוגורט ותרנגולי יוגה. "על גנינתו", כתב פעם הטייס הלונדוני, "אין קל מלומר מלה אחת: מושלם."

מאחורי הקלעים

המוכר

וועדת הרפרטואר של התיאטרון הקאמרי פסלה פה אחד להצגה עוד מחזה של יגאל מוסיונוב. היה זה הפעם המחזה החובסיט, שגיבורו נהרמשיאט אכול אכזבות ומחלות, המתמכר בין השאר לסמים משכרים. כל דמיון בין גושא זה לבין גושאיהם של כמה וכמה מחזות וסרטים הוליוודיים בני אופנים השנים האחרונות הוא מקורי בהחלט. מוסיונוב עצמו, מתוך קוצר-ראייה מדהים, הודרו להתפאר בפומבי כי מחזהו נתקבל להצגה... לעומת זאת, מתכוון התיאטרון הקאמרי לעלות בעתיד הקרוב על דרך חדשה ונועזת לעיני דוד המחזה המקורי, אשר נעדר השנה מעל גבי במתו. התיאטרון עומד לפנות לכמה וכמה מסודות ציבוריים בבקשה שיקציבו סטיפנדיום או סובסידיות ניכרות, אשר תימסרנה לסופרים שיקדישו את זמנם לכתיבה שקטה ויסודית של מחזות מקוריים, או להמחזה של ספרים ישראלים הראויים לכך. הראשון שיוכח במילגה כזאת של מוסד ציבורי, בסך 1500 ל"י, יהיה משה שמיר. בדעת התיאטרון להציע הסדר דומה גם ליוהר ("ס. יוהר") סמילנסקי, מחבר יטי ציקלג, וכן למצוא סופר שיקח על עצמו את המחזה אחד מסיפוריו של שמואל יוסף עגנון, כנראה את תמוז שלשום... מישה אשורב, שחקן הבימה העומד להופיע בתפקיד הראשי במחזה הבט לאחור בעולם, נפגש בשעת ביקורו באנגליה בשבועות האחרונים עם מחבר המחזה עצמו, ג'ון ("הצעיר הוועם") אוסבורן, כדי לקבל הרכה ממקור ראשון לביצוע התפקיד. עצמו העיקרית של אוסבורן לאשורב: שחקן אדם צעיר מאד, בן 20 או 21 לכל היותר. רק אדם כל כך צעיר יכול להיות כל כך "וועם"... היי קילדוף, המביים עתה בהבימה את הבט לאחור בעולם, נקט בשיטת טיפוס מיוחדת במינה: לפני תחילת החזרות עמד על כך שכל שחקני ההצגה יקבלו שבוע חופש מן התיאטרון, כדי ש"ילמדו עליהם את תמליל המחזה ברם יגשו לחזרה הראשונה, כנהוג בארצות רבות. תפקיד שני שהיה היי קילדוף על השחקנים באותו שבוע: טיול אל קילדוף לביצוע השאלון מפורט בכתב, בו היה השחקן חייב להשיב על עשרות שאלות הקשורות במצבה האישי והרוחני של הדמות שהוא עומד לשחק. התשובות הארוכות נבדקו על-ידי הבמאי בעיון רב... בעייה אחרת שהתעוררה בחזרות על הבט לאחור בעולם הייתה: תלבושת של גיבורת המחזה, אותה משחקת מרים זוהר. בעוד שבאנגליה ובמדינות אחרות היתה השחקנית שביצעה את התפקיד לבושה מקפידת ועד ראש, הרי בביצוע הפאראזי הולבשה השחקנית בתלבושת ש"כיסתה רק חלק זעום של המוקד גופה. פסק הבמאי היי קילדוף: "בישראל, נלביש אותה כמו - פאריס".

דיילת הראל ורביחובל ג'ויקובסון שמיים וים מתנשקים באופק

בחורה הכללית אלא בחורה האחרונה ללא תלבושת, התבקש על ידה לצאת החוצה "בלי קשר לפאלסטאף", מפני שבחורה כזאת, המיועדת לתקינות, אין מה לצלם... עזריה רפפורט, כתב מעריב שיצא לארצות-הברית כלוחי לשירת כוכבי ישראל של אר סולובאן, עושה עתה שם גם יונת גואשים כדי להתקבל כשחקן בסרט כלשהו בהוליווד. באם לא יצלח, הודיע לידידיו, יחזור לארץ... ישראל אחת המתכונן לשוב בקרוב לישראל הוא ז'ורז' רביצ'ה, כוכב להקת החישה של מלחמת העצמאות, שהיגר לקנדה הצליח בתעשיית סרטי טלביזיה. אמר הוא לידידו הישראלי שפגש: "עכשיו יש לי כבר מאתיים אלף. כשיהיה לי חצי מליון אחזור לארץ."

ברגע שמצאו בעלים, הצטרפה השבוע גם מי שזכתה בתואר מלכת דיילות האוויר בעולם, איילה הראל. ביום החמישי שעבר נישאה איילה במהירות סילונית בי חפסה, הפליגה השבוע לארצות-הברית בי אניה ישראל כאשר רביחובל האניה ג'ויקובסון לו נישאה. לידידה היו הנשור אין הפתעה גמורה. למרות שידווחם של מלכת האוויר וזאביהם נמשכה שנים מספר, טענו רבים כי שמים וים נפגשים רק בארץ, וכי איילה תכבד לנסוע לפאריס לחתונה מה על חוות חכרים שהוצע לה. איילה הרידה את כל סיכויי המנחשים בטיסה איילה, החליטה להינשא לרביחובל המבוגר ממנה בעשרים שנה. שירת-הברבור שלה כדיילת תהיה קבלת-פנים מפוארת על סיפון האניה ישראל, עם שובה מארצות-הברית בעוד חודש. מלכת האוויר תיהפך לעקרת-בית אפורה מכיוון שכושואה לא תוכל עוד לשמש כדיילת-אוויר, תוכל, אם תרצה, לקבל תפקיד על הקרקע... תלונה רשמית לאגודת העיתונאים הגיש השבוע צלם ה"עיתונות יצחק ברוך נגד מנהלת האופרה הישראלית אדיס דה-פיליפ. בתלונתו טוען ברוך כי הנברת דה-פיליפ גירשה אותו מאולם האופרה כשכא לצלם שם בעת חזרה. טענה, לדבריו, שאם הוא מצלם את פאלסטאף בתזמורת הפילהרמונית, אין לו מקום לצלם באופרה. ברוך ששלל, תבע מאגודת העיתונאים לבקש מהעיתונאים לפרסם בתגובה תמונות מהאופרה. כאשר שמעה על כך אדיס דה-פיליפ, פרצה בצחוק רם. היא הסבירה כי ברוך בא לצלם לא

עוד זמן רב לפני שנבחר בשבוע שעבר ליושבי-ראש הכנסת, התכונן הד"ר נחום ליר למשרה הרמה. בשיחה עם עיתונאי גילה היושבי-ראש בן 75 כי בהיותו אחד משני סגניו של יושבי-ראש הכנסת הראשונה יוסף שפרינצק, הוחלף פטיש העץ של היושבי-ראש בפטיש מהודר יותר, ואת הפטיש הישן נטל גיר לעצמו ושמר אותו בביתו... לפני חודשים מספר פירסם השבועון הדתי עין בעין סיפור על שר החינוך זלמן ארן, בו נאמר כי השר פטר את נהגו משום שלא נסע מהר. אולם שבוע אחרי הפירסום מיהר השבועון, בלחץ שר-החינוך עצמו, לפרסם הכחשה לסיפור בנוסח "להד"ם השבוע, כאשר התיישר משפטו של השבועון כפני השופט המחוזי שלמה לבנברג, נזכרה דרך אגב גם הכחשה זו. למרבית התמהון אישר השופט לבנברג, שכיהן בזמנו כיושבי-ראש המועצה הלאומית למניעת תאונות דרכים את הסיפור, טען כי אמנם ידוע לו שהשר פטר את נהגו על שנסע לאט... במצב עוד יותר בלתי-נעים היה שר-האוצר לוי אשכול, שהוצב השבת על ידי מפא"י לגאום באולם מוגרבי בתל-אביב, נתקל בקהל מועץ ועיון שלא חסך בקריאות בניגים מעליבות כלפיו. כאשר למשל, הציג היר אשכול כי "אין דבר הגורם לי אושר יותר מאשר ביטול או הפחתת המס", צעק אליו אחד מהקהל: "או מה אתה רוצה להגיד, שאתה מאזכיסט?". כינוי חדש למאזין לקול-ישראל מצא השבוע ה"פשוט אברהם שלונסקי, במסיבה עם נהגל תכניתו קול-ישראל שנפרכה השבוע במדעון צונא. ברצונו לומר כי אינו מא"י דין קבוע לרדיו אמר שלונסקי: "אינני רדיו יוט מובהק". כשהתבקש שלונסקי להגדיר משהו הנוגד בעשוריה אך עדין אינו שערוריה, מצא לזה שלונסקי מונח חדש: שערור... קצת במאחר וכמה מחתרת ההגנה לזחם אמין נוסף, המתאים במיוחד חד לפעולות-לילה. בכתבה גדולה על הפעם הכושי הארי בלפונטה הנשוי (בפעם השניה) לאשה יהודיה, שמה המקורי הוא ג'ולי רובינסון, גילה השבועון טיפוס בלפונטה אוהב להמציא סיפורים על עצמו. אחד מהם: כי בתקופת המאבק נגד הבררטים בארץ, היה הוא כאן לוחם-מחתרת בשורות ההגנה... לוחם חתיק אחר, איש מפא"י החדרתי דויד ברמן, שפרש בשעתו מן החיים הפוליטיים אחרי שהתנהל נגדו מסע השמצה חריף (ובלתי מבוסס) ושעסק מאז בעבודה כעורך-דבר בחזרה, הרגיש באירת הבחירות המתקרבות. כשנשאל השבוע אם הוא חושב לחזור לזירה הפוליטית השיב: "זה כמו סוס צבאי חתיק, שכבר יצא מהפעולה אבל זוקף את ראשו שוב כשהוא שומע מרחוק תרועת חצוצרה."

שירת ברבור למלכה

אל השורה הארוכה של דיילות אל-על, אותם הפסידה חברת התעופה הלאומית

אהבה קודמת לשחקנית

הזמר אברהם וילקומירסקי, הביע השבוע דעה שלילית על הסנובה התל-אביבית, שנדחקה להצגות פאלסטאף. טען וילקומירסקי: "אילו הייתי אומר לקהל זה שהיצירה מושפעת על ידי (ריכארד) ז'אנז'ה, היו חושבים שאני מדבר על ראש עיריית ניו-יורק (רוברט ואגנר)! הם לא יודעים להבחין בין מפתח סול למפתח ליל". לרגל חגיגות-היובל של אילת, טוען וילקומירסקי שחברה גדולה עומדת לערוך הגרלה. פרס ראשון: שבוע באילת. פרס שני: שבועיים באילת... עכשיו כבר מותר לגלות. חיים זופול, שחקן בצל ירוש, רצה בן וגולדה לו בת. כאשר ביקר אצל אשתו גליה בבית החולים אחרי הלידה אמר לה: "אולי אפשר להחליף את הבת בבנו?" ענתה לו גליה: "אייאפשר, כבר השתמשתי בה יומיים". שחקן אחר של להקה זו, אורי זוהר, טען כי בהצגות האחרונות לא הצגת הופ עבדונו, היו נעלו מרופטות במידה כזו, שכאשר היה זורח על גרוש יכול היה לומר אם זה ערך או פלסטין... אגב, לאילנה רובינא הודבק עתה הכינוי הבלעדי - נערת זוהר. הכנה איננה כל כך למושב כמו לשם: נערתה של אורי זוהר... בין קצו לפני תחילת הצגת הסוחר מונציה בן הבימה, התברר כי השחקן יהודה אפ"ר רזני הממלא את תפקיד לורנצו, מאהבה של שושנה רביד בהצגה הודבק בש"פעת והוא קודח מחוס. למרות זאת, לקחו אותו מביתו כשהוא עטוף בשמיכת והוא שיחק כשהוא קודח. הקהל שהרגיש באהבתו התמה לשישנה רביד, לא ידע שחוס-האהבה הוא 39 בעלות... קרבן להתעללות נפל לאחורונה יחזקאל פינברג, ותיק הנהלת הבימה, וראש הפלמנט של כסית. פינברג הזקן, הנוהג לאכול מדי צהרים את אורי חתו בכסית בשלוה, הופרע באחד הימים ממוחנתו על ידי חבורת שכנים לקפה שלג' מו יתר על המידה. אחד מאלה, משורר החצר נתן אלתרמן, הורה לפיינברג להפסיק לאכול ולגשת לשולחן. כשפיינברג לא שעה לתמגרים בו, קם אלתרמן, ויחד עם אחד מידידיו זרק את פינברג החוצה

פסוקי השבוע

- שר האוצר לוי אשכול: "בשנים הקרובות יגיעו לארץ 200 או 300 אלף עולים חדשים ואולי אף יותר - אם יתירו מדינות ערב את יציאתם."
- לוי אשכול, בויכוח פנימי: "אני מאזן את התקציב בעזרת השם. כל שנה אני ממציא שם חדש למס."
- עסקן מפא"י לשעבר דויד ברמן: "אצלנו אין צמחונים. כל אחד אוכל בשר רעהו."
- חיוני המשפטי חיים כהן, בויכוח על העתונות הישראלית: "אין כעתונות נשק מחריב והורס המסכן את חיהם וכבודם של האנשים."
- ח"כ מפא"י שלמה הילל: "איך אפשר לדרוש מהכתבים הפרלמנטי טריים להיות צמודים ליציע הכתבים, כאשר בהצעה למונח הכנסת או בטיוול של חמש דקות בפרודור, הם ימצאו יותר נסנוציות מאשר באוניה לדיונים במליאה במשך עשר שעות."
- העתון השוויצ'י "גויה ציריכר צייטונג", על תכנית הנשיא אייזנהאואר לפרוץ את הדרך לברלין באמצעות טור משורין: "התכנית מזכירה את האניה הישראלית) המפורסמת שהיתה צריכה לפרוץ דרך תעלת סואץ ומפרץ עקבה בסתיו 1956, ושלא הרימה מעולם את העוגן."
- העתונאי שבתאי שבת, לשעבר מתומכי שיטת הבחירות-האישיות: "אם תקום פעם שיטה זו, תתבע מפא"י מצבור הבוחרים בכל מחוז להצביע בעד מועמד שלה, אסילו יהיה כרוב על ראש מטאטא."
- מזכיר ארגון עובדי הפלחה, דני מס, בפתיחת מועצת הפלחה: "פעם חלמתי על כך שבהתפתחות החקלאות שלנו נוכל להשתתח עם הולנד ודניה. אבל עכשיו אני חולם שהולנד ודניה ירצו להשתתח אלינו."
- ניקיטה כרושצ'וב, ראש ממשלת ברית-המועצות: "היו לי מכשירי טלפון אדומים, אבל ביקשתי שישליכו אותם ממשרדי משום שהצבע האדום דוקר את עיני."

חדריך

הצגות הפסח מונציה (הבימה) - ה"נסיונות להגן על שילוק היהודי, שהבמאי טיירון גאטרי לא היה שותף להם, לא הורעלו לשילוק, אולם הניקו לשקספיר.

נורה (התיאטרון הקאמרי) - מוצג היסטורי-תיאטרוני מימי מלחמת האשה העצמאות אישיותה, בביצוע חנה מרון, זאת אומרת, מעולה.

קוצרטים יהודי מנוחין (התזמורת הפילהרמונית) - ראה לעיל.

אופרות לה טראוויאטה (האופרה הישראלי) - ראה לעיל.

תערוכות תור הזהב של אמנות הולנד (ביתן הגנה רובינשטיין) - המבונדת, פראנס האלס וכל השאר. אטור להחמיץ.

בידור עמליה רודריגז (אולימפיה, אהל"ש, תל-אביב) - קול מקסים ואישיות מק"סימה לא פחות. המפצים על דלות התלך הראשון של התוכנית.